

Rothaszt a büntetlen b?n

2023 augusztus 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Harminc éve nyögjük az igazságtétel és a megtisztulás elgáncsolását - Az indulat érthet?.

A politikában sokszor, majdnem mindig a nyilvánosságtól elzárt hátsó szobákban születnek meg a világfordító döntések. A döntés a Szovjetunió kivonulásáról Közép- és Kelet-Európából, egyúttal az Egyesült Államok

benyomulásáról térségünkbe nem Mihail Gorbacsov és Ronald Reagan 1986-os reykjavíki találkozóján született meg, hanem ott csupán a kamerák kereszttüzében ráütötték a pecsétet arra a paktumra, amit valakik valahol korábban már eldöntöttek. Az operat?rök csupán azt rögzíthették, hogy – Csurka István sokat, de nem eleget idézett, sebészi pontosságú látleletével – átakasztottak minket a moszkvai húskampóról a New York-ira. Mert Amerika valódi f?városa a Wall Street, Washingtonban pedig aláírják a döntéseket – ez is folytatható gondolatmenet.

Szóval amit mi itt, Közép- és Kelet-Európában 1989-ben, 1990-ben mámoros összeölelkezéssel rendszerváltásnak gondoltunk, valójában nagyhatalminak látszó háttérhatalmi alkuk nyomán megkezd?dött díszletátépítés volt. Színház volna az egész világ, ahogy Shakespeare mondta? Semmiképpen. Az élet parancsoló igazságairól id?vel mindig lefoszlanak a célirányosan épített kulisszák.

Nem, fátumról szó sem volt. Még a kijelölt kényszerpályát is másként futhattuk volna be. Több hittel, bátorsággal, tanulási hajlandósággal, leleményességgel, nem utolsósorban elkötelezettséggel másként alakulhatott volna a sorsunk 1990 és 2010 között, amint ezt régiónk más országainak példája feketén-fehéren bizonyítja.

De sajnos ez a b? két évtized Magyarországon el?bb tétova sz?köléssel, kés?bb lélekrothasztó visszarendez?déssel, majd a politikai, pénzügyi, gazdasági, kulturális szuverenitás visszaszerzésére irányuló h?sies kísérlettel és annak kíméletlen, önkényuralmi visszafojtásával telt.

K?be vésend? tétel, ennek így is kell szerepelnie majd a jöv? még megírásra váró igaz történelemkönyveiben, hogy a valódi, lényegi, tartalmi rendszerváltás 2010-ben kezd?dött. Bevégzését?l még messze vagyunk, de végre elindultunk a helyes úton, ha nem is bicegések, mellélépések nélkül, de lényegileg követve a keresztény magyar érdek kijelölte egyedüli helyes irányt. A húsz év elvesztegetésének egyik legf?bb oka az erkölcsi megtisztulás, megszabadulás hiánya, ami miatt a kommunista diktatúra b?nösei ágyból, párnák közül indulhattak el utolsó, dicstelen útjukon a pokol fenekére. „Ez a megegyezés az ország feje fölött, a nemzet feje fölött, a társadalom feje fölött történik. S?t a részt vev? pártok feje fölött, s?t a részt vev? pártok vezet?i feje fölött, az el?re kiagyalt emberekkel” – állapította meg lényeglátóan 1991. november 13-i hozzászólásában az 1956-os munkástanácsi szerepvállalásáért több mint hat évre bebörtönzött Dénes János akkor MDF-es, kés?bb független, majd MIÉP-es országgy?lési képvisel?, hozzátéve, hogy addig kisebb horderej? ügyekr?l fölösleges is beszélni, amíg a f? b?nösöket, Marosánt, egynéhány társát fel nem akasztottuk, és jó néhány csirkefogót be nem börtönöztünk.

Az indulat érthet?. Mert minden tisztességes ember abban reménykedett, hogy a gyilkosok, a kommunizmus legf?bb b?nösei bíróság elé állnak, utódpártjuk, miután elszámolt a rablott vagyonnal, megsz?nik, az uszító vörös propaganda pedig elhallgat.

Ehelyett pimasz magabiztossággal fújták tovább a magyarellenes gy?löletpropagandát. A fejlécén megkésett kimúlásáig a Szabad Nép évfolyamszámát feltüntet?, ebb?l következ?en annak szellemiségét utolsó leheletig vállaló Népszabadság 2017-ig megjelenhetett. Az ÁVO-vezér Péter Gábor, a vérengzést szorgalmazó Marosán György, a véreskez? Biszku Béla, a Nagy Imre és társai kivégzését az ellenforradalom méltó megbosszulásának nevez?, véresszájú Apró Antal, a magyar kultúrát zsaroló Aczél György és a diktatúra magas rangú kiszolgálói, mint Losonczi Pál vagy Lázár György mind úgy fejeltek Belzebub üstjébe, hogy a földi világban a hajuk szála sem görbült. S?t az 1956-os szabadságharc leverésében pufajkásként idegen zsoldban fegyverrel közrem?köd? Horn Gyula miniszterelnök lehetett Magyarországon.

Hogy ez így történhetett, abban elévülhetetlen Göncz Árpád, a jellemtelen SZDSZ-es pártkatona és Sólyom László jogfetisiszta alkotmánybírósági elnök b?ne. ?k ketten kézzel-lábbal akadályozták a mégoly szerény igazságtételi törekvéseket. És sajnos Antall József akkori miniszterelnök is kínos tehernek érezte ezeket. Így a b?n mocska már az elején megfojtotta a valódi kibontakozást. Felel?sségre vonás, igazságtétel helyett a b?nösök cinikus módon b?ntársaiknak min?sítették az egész nemzetet, mondván, mindenki megkötötte a maga kis alkuját. Holott a megalázott, kényszerített, megzsarolt társadalom nem b?ntársa volt a zsarolóknak, hanem áldozata. Ezért végtelenül cinikus a felel?sség szétkenését jelent?, a történelmi feladat elmulasztásának b?nét relativizáló „tetszettek volna forradalmat csinálni” kiszólás.

Ennek következménye, hogy ma Horn Gyulának emelnek szobrot, róla neveznek el közterületet a törvényre fittyet hányó, az áldozatokat meggyalázó, jogfolytonos széls?baloldaliak, ahelyett, hogy az erkölcsi kérdésekben megalkuvást nem ismer? Krassó György vagy Rácz Sándor emlékét ?riznénk ily módon – akárcsak a valódi rendszerváltás eltérítését elemi er?vel feltáró és láttató Csurka Istvánét vagy a szemfelnyitogatásban a Hunnia folyóirat élén ugyancsak elévülhetetlen érdemeket szerzett Kunszabó Ferencét.

Így juthattunk el oda, hogy 1997. november 3-án a budapesti Felvonulási téren tartott földvéd? demonstráción a pufajkás vezette kormány rend?rsége bilincsbe verte nemzeti h?sünket, Pongrátz Gergelyt, a Corvin köz 1956-os f?parancsnokát.

És így juthattunk el oda, hogy Magyarországon miniszterelnök lehetett, még ha bels? puccsal, majd trükkök százaival és hazugságok tengerével is a kommunista diktatúra által tulajdonosától elrabolt Apró-villában pöffeszked? Gyurcsány Ferenc, aki 2006-ban az 1950-es évek óta nem látott véres karhatalmi terrorral fojtotta el az országveszt? maffiakormányzása elleni jogos felháborodást. Soha ne felejtsük el, hogy azonosító nélküli, vagyis utcára lépésük pillanatában törvényszeg? karhatalmista pribékek tudatosan áthágva a jogszabályokat, szándékosan l?tték ki emberek szemét rend?rségi használatban egyébként nem rendszeresített gumilövedékekkel, amelyekkel közvetve emberek halálát okozták. Mondjuk ki, tudatosítsuk magunkban és mindenkiben: Gyurcsányék lelkén emberéletek száradnak.
Sajnos a felel?sségre vonás, az igazságtétel ezúttal is elmaradt, tudjuk jól, hogy az Egyesült Államok ez ügyben er?teljes nyomást gyakorolt Magyarországra, és bármilyen elviselhetetlen, a híres Keresztapa-trilógiából tudjuk, hogy vannak visszautasíthatatlan ajánlatok. Így ez a sátáni figura nem a börtönben elmélkedik a b?nein, hanem szabadlábon szervezkedik Magyarország ellen.

Ezért elviselhetetlen erkölcsileg az is, hogy tizenöt év után még mindig azokat hurcolják meg kétes érték? bizonyítékok alapján, akikr?l úgy vélik, hogy radikálisan szálltak szembe az országveszt? Gyurcsány-rezsimmel, ezzel a – ezt soha ne felejtsük – demokratikus és jogállami keretek közül kilépett önkényuralmi rendszerrel.

Legf?bb ideje er?t vennünk magunkon, és megtéveszt? pillanatképek helyett sok évtizedes folyamatban látva félresiklatott, megtiport, majd saját kezünkbe vett sorsunkat, tudatosítanunk magunkban: sohasem kés? szembenéznünk a ténnyel, hogy az igazság szabaddá tesz, és csak az igazság tesz szabaddá.

Ágoston Balázs - www.magyarnemzet.hu

Ajánló